

**ประสิทธิผลการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายเพื่อการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย
ของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่**
**Effectiveness of Implementing Sticker Sign Measures in Augmenting
Sign Board Tax Collection: A Case Study of Nong Kaew Sub-district
Municipality, Hang Dong District, Chiang Mai Province**

เจนจิรา โนภิระ

Jenjira Nopeera

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Mai University

E-mail: Jenjira_no@cmu.ac.th

This article is presented in the 18th National Conference on Public Administration
of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

Received: February 9, 2024; Revised: March 27, 2024; Accepted: February 14, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดเก็บรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้าย ก่อนและหลังการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายเพื่อจัดเก็บภาษี และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายในการจัดเก็บภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลก่อนและหลังการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้าย ผลการศึกษาประสิทธิผลของมาตรการสติ๊กเกอร์ป้าย พบว่า ภายหลังการใช้มาตรการดังกล่าว ทำให้มีจำนวนผู้มาชำระภาษีและจำนวนป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีเข้าสู่ระบบจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเพิ่มขึ้น และผลจากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้เสียภาษีในพื้นที่ พบว่าประชาชนมีความสนใจที่จะชำระภาษีป้ายด้วยความเต็มใจมากขึ้น เนื่องจากประชาชนมองว่าการมีสัญลักษณ์ว่าป้ายของตนได้ชำระภาษีป้ายเรียบร้อยแล้ว ถือเป็นมาตรฐานที่ให้ความเชื่อมั่นว่าทุกป้ายที่เข้าข่ายฐานภาษีฯ จะต้องมีการชำระภาษีโดยไม่ได้รับการยกเว้น นอกจากนี้การใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายยังช่วยในด้านกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่สำรวจเพื่อความครบถ้วนและถูกต้องของจำนวนป้ายในท้องที่ ซึ่งสุดท้ายแล้วจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพทางการคลังของเทศบาลฯ ต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: ภาษีป้าย; มาตรการสติ๊กเกอร์ป้าย; การจัดเก็บรายได้; เทศบาลตำบลหนองแก้ว

Abstract

This research aims to study the results of revenue collection before and after the implementation of the sticker sign measure. Furthermore, it examines the public's opinions on the use of the sticker sign measure for tax collection under the Signboard Tax Act of 2510 B.E. in the Nongkaew municipal subdistrict of Hang Dong District, Chiang Mai Province. Data were collected from a sample group through a survey, employing both qualitative and quantitative analyses to assess the effectiveness of the sticker sign measure's implementation. After implementing the sticker sign measures, there was an increase in both the number of individuals paying taxes and the number of plates registered for taxation in the municipal revenue collection system. Additionally, there was a heightened willingness to pay the signboard tax due to the certificate stickers related to the sticker sign measures provided by the municipal governance. These stickers on the plates confirm the successful payment of the tax, establishing a standard that mandates every taxable plate to be taxed without exception. Moreover, the use of sticker signs also aids in the operational processes of survey officers, ensuring the completeness and accuracy of the number of plates in the area and ultimately contributing to the potential enhancement of the municipal treasury in the future.

Keywords: Signboard Tax; Label Sticker measures; Revenue Collection;

Nongkaew Sub-district Municipality

บทนำ

เทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 5,695 คน มีเนื้อที่รวม 10 ตารางกิโลเมตร (6,250 ไร่) ข้อมูลจากเว็บไซต์เทศบาลตำบลหนองแก้ว [2] เป็นท้องถิ่นที่กำลังพัฒนาในทุกด้าน และมีสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีความเป็นกึ่งเมืองกึ่งชนบท จนมีประชากรภายนอกเข้ามาทำธุรกิจต่าง ๆ และเข้าข่ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ภายในเขตเทศบาลหนองแก้ว จึงมีประเภทป้ายครอบคลุมทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ 1.ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน 2.ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น และ 3.ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยไม่ว่าจะมีภาพ หรือเครื่องหมายใด ๆ และป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

ทางเทศบาลได้ดำเนินการในการจัดเก็บภาษีป้ายโดยการให้เจ้าหน้าที่ออกสำรวจและจัดทำรายการทะเบียนป้าย เพื่อจะได้นำมาประเมินและจัดเก็บภาษีป้ายต่อไป แต่ทว่าการดำเนินการโดยการสำรวจไม่เพียงพอ เนื่องจากมีป้ายใหม่เกิดขึ้นเรื่อยๆ อีกทั้งมีการรื้อถอนตลอดเวลา ประกอบกับการจัดเก็บภาษีป้ายสามารถจัดเก็บได้ทั้งปีปฏิทินโดยสามารถคำนวณเป็นไตรมาสได้ ส่งผลให้มีการตรวจสอบและประชาชนผู้เสียภาษีไม่มาชำระภาษีหรือชำระภาษีล่าช้า ถึงแม้ว่าเทศบาลตำบลหนองแก้วมีการอำนวยความสะดวกในการชำระภาษีป้ายหลากหลายช่องทาง แต่ผู้เสียภาษีไม่มาดำเนินการยื่นแบบขอชำระภาษีป้ายหรือไม่มาชำระภาษีตามกำหนด เจ้าหน้าที่จึงต้องทำหนังสือแจ้งเตือนผู้ที่ค้างชำระภาษีเพื่อมาชำระภาษีและเสียเงินเพิ่มต่อไป

จากการดำเนินการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลหนองแก้ว พบว่าจำนวนผู้มาชำระภาษีตามกฎหมายภาษีป้าย มีจำนวนป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีและจำนวนผู้มาชำระภาษีเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ารายได้จะลดลงเพราะยังคงมี

ประชากรที่เพิกเฉยต่อการมาชำระภาษีป้าย เนื่องจากภายในเขตเทศบาลมีจำนวนป้ายเยอะ ทั้งป้ายเก่าและป้ายใหม่ ประกอบกับในปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายโฆษณาสินค้าต่าง ๆ เป็นจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วไป และมีแนวโน้มเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามสภาวะความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อีกทั้งปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาและตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบกิจการในการโฆษณาสินค้าหรือการให้บริการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ป้ายโฆษณาสินค้าหรือป้ายโฆษณาเพื่อให้บริการต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบกิจการใช้เป็นสื่อ ในการดำเนินธุรกิจก็ได้มีการพัฒนารูปแบบและลักษณะของป้ายตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

นอกจากนี้ยังพบปัจจัยอื่น ๆ เช่น การไม่เชื่อมโยงของข้อมูล ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ประชาชนไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าในการจัดเก็บรายได้ หรือภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายแห่งมักจะมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บรายได้หรือภาษีได้อย่างทั่วถึงหรือครบถ้วน โดยจากการศึกษาของสิริพัฒน์ ธาณจิตร และจิรศักดิ์ บางท่าไม้ [1] ได้ทำการศึกษารายการเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่ามีหลายปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ต่อการจัดเก็บภาษี ทั้งด้านกฎหมาย บุคลากร เครื่องมือและเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจของประชาชน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทดลองการใช้อนุมัติการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย จากสถานการณ์ก่อนและภายหลังการใช้อนุมัติการ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีป้ายหลังจากการใช้อนุมัติการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 นอกจากนี้เพื่อทราบถึงประสิทธิผลของมาตรการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย และทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บรายได้ ซึ่งผลการศึกษานำไปพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขกระบวนการการจัดเก็บภาษีป้าย จึงนำมาสู่การทดลองใช้มาตรการสติกเกอร์ป้ายเพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องเสียภาษี และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่สำรวจเพื่อความครบถ้วนและถูกต้องของจำนวนป้ายในท้องที่ ซึ่งสุดท้ายแล้วจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพให้กับราชการท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ได้บรรลุเป้าหมายอย่างสัมฤทธิ์ผลต่อไป.

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการจัดเก็บรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลก่อนและหลังการใช้อนุมัติการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้อนุมัติการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากร ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ในเขตเทศบาลตำบลหนองแก้ว

ขอบเขตพื้นที่ พื้นที่ในการศึกษา คือ เทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอ หางดง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตเวลา ระยะเวลาของการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร เป้าหมาย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) เพื่อศึกษาผลจากการจัดเก็บภาษีป้ายก่อนและหลังการใช้มาตรการและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้มาตรการสถิติเกอร์ป้าย จนนำไปสู่แนวทางในการพิจารณา ศึกษา และรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาประกอบในการวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังมีการทดสอบ (experiment) ภายใต้สถานการณ์จริงในการจัดเก็บภาษี เพื่อให้ได้บทสรุปที่ชัดเจน และเชื่อถือว่าน่าเชื่อถือที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จจริงในการเพิ่มรายได้ภาษีท้องถิ่นตามที่ต้องการ (causal relationship) ในการศึกษาครั้งนี้เลือกพื้นที่ เพื่อใช้ “มาตรการ (measurement)” ในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเปรียบเทียบภายใต้ขอบเขตเวลาของการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ คือ ระหว่าง ปีพ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2566

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักและเกณฑ์การเลือกผู้ให้ข้อมูล

ในการวิจัยนี้เลือกศึกษาเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลตำบลหนองแก้ว โดยมีเกณฑ์การเลือกผู้ให้ข้อมูลด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) ซึ่งผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ประกอบด้วย นักวิชาการจัดเก็บรายได้ จำนวน 1 คน พนักงานสำรวจ จำนวน 1 และประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ในเขตเทศบาลตำบลหนองแก้ว ซึ่งมีทั้งหมด 9 หมู่บ้าน โดยได้กำหนดประเภทของกลุ่มประชากรที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูล จำนวนที่ทำการเลือก และเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักในแต่ละกลุ่ม ด้วยการใช้วิธีการคัดเลือกแบบ การสุ่มตัวอย่าง (sampling selection) โดยทำการสุ่มเลือกจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหมู่บ้านละ 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้วิจัยได้กำหนดแบบสัมภาษณ์ขึ้น โดยอ้างอิงตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi - structured interview) ทั้งในรูปแบบการสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ (formal interview) และไม่เป็นทางการ (informal interview) ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่และแบบสอบถามของผู้เสียภาษีป้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis)

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) คือ การสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อสรุปในทางความคิดเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่กำหนดไว้

2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (analytic induction) เป็นลักษณะการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากการการสัมภาษณ์ และจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม ตลอดจนการสังเกตการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์สรุป เรียบเรียงตามประเด็นข้อคำถามที่กำหนดไว้ ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ที่ได้ตอบ คำถาม พุดคุย อภิปรายในประเด็น คำถาม ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร หลังจากนั้นจึงนำมา สังเคราะห์เป็นภาพรวมชุดใหญ่ เพื่อทำการสรุป

ตามประเด็นการศึกษาที่ได้กำหนดไว้เป็นคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย และนำมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ (1) เพื่อศึกษาผลการจัดเก็บรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลก่อนและหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์เพื่อจัดเก็บภาษีป้าย พบว่า

ก่อนการใช้มาตรการสติกเกอร์นั้นกระบวนการจัดเก็บภาษีเป็นไปด้วยความยากลำบากตั้งแต่กระบวนการสำรวจตลอดจนการชำระภาษี เนื่องจากประชาชนยังไม่มีความเข้าใจเรื่องภาษีป้ายและไม่ยินยอมให้สำรวจป้าย และยังมีความรู้สึกที่ไม่เท่าเทียมเนื่องจากคิดว่ามีป้ายของคนอื่นไม่ต้องชำระแต่ทำไมตนต้องชำระภาษี แต่ต่อมาภายหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกยุติธรรม เท่าเทียม เนื่องจากสังเกตเห็นสัญลักษณ์สติกเกอร์ที่ติดป้าย จึงเกิดความเข้าใจว่าทุกป้ายจะต้องมีการชำระภาษีให้แก่องค์กร ไม่มีการละเว้น จึงยินยอมให้สำรวจและไปชำระภาษีป้ายตามกำหนด ส่วนในด้านการทำงานของเจ้าหน้าที่นั้น ภายหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้ายส่งผลกระทบต่อการสำรวจมีความครอบคลุมถูกต้อง ตรวจสอบง่าย ทำให้มีจำนวนป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีและจำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสุดท้ายแล้วจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ได้บรรลุเป้าหมายอย่างสัมฤทธิ์ผลต่อไป

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบจำนวนรายได้และรายได้ของการจัดเก็บภาษีป้ายก่อนและภายหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้าย ของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		ปี 2566	
จำนวน (ราย)	จำนวนเงินที่ ชำระ (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวนเงินที่ ชำระ (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวนเงินที่ ชำระ (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวนเงินที่ ชำระ (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวนเงินที่ ชำระ (บาท)
109	102,950.00	126	119,325.00	162	187,543.00	168	221,541.00	199	218,535.00

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผลการจัดเก็บรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลก่อนและหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์

มาตรการสติกเกอร์สามารถกระตุ้นให้ผู้ประกอบการหันมาสนใจการชำระภาษีป้ายมากขึ้น “ก่อนการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้าย เจ้าหน้าที่สำรวจทำการออกสำรวจภาษีป้าย จากป้ายใหม่ ป้ายที่มีการเปลี่ยนแปลง และป้ายที่มีการยกเลิก ซึ่งในการสำรวจทำทั้งปีหรือมีผู้มีหน้าที่ชำระภาษีมาแจ้ง หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีจัดทำข้อมูลผู้ที่เข้าข่ายจะต้องชำระภาษีป้าย ส่งหนังสือแจ้งให้มายื่นแบบและชำระภาษีป้าย รับชำระภาษีป้าย และหากไม่มาชำระภาษีป้ายก็จะทำหนังสือทวงถามผู้ค้างชำระภาษีป้าย ผลการจัดเก็บมีลูกหนี้สะสม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่มาชำระภาษีตามกำหนด ข้อมูลภาษีป้ายไม่เป็นปัจจุบันและมีป้ายตกสำรวจ ภายหลังการใช้มาตรการสติกเกอร์ สามารถลดระยะเวลาในการสำรวจป้ายเนื่องจากสำรวจแค่ป้ายที่ไม่มีสติกเกอร์ติดอยู่ ทำให้การสำรวจครอบคลุม ถูกต้อง มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มีจำนวนป้ายและมีจำนวนผู้ชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากทำให้รู้ถึงป้ายที่ยังไม่เคยชำระภาษีมาก่อน” (เจ้าหน้าที่ คนที่ 1 อายุงาน 15 ปี)

การออกสำรวจป้ายเป็นไปด้วยความยากลำบาก “เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ และแจ้งจำนวนป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีไม่ครบ มีการโยกย้ายป้ายเข้าออก ทำให้เจ้าหน้าที่สำรวจได้ไม่ครบถ้วน อีกทั้งยังเพิกเฉยต่อการมาชำระภาษีตามกำหนด ซึ่งภายหลังการเข้ามาตักเตือนการติดป้ายทำให้ตรวจสอบได้ง่าย ผู้ประกอบการมีความยินยอมให้สำรวจป้ายมากขึ้น เนื่องจากสังเกตเห็นป้ายที่มีสติ๊กเกอร์ซึ่งถือว่าการตรวจสอบภาคประชาชนอีกที่ว่าทุกป้ายที่เข้าข่ายต้องชำระภาษีต้องเสียภาษี” (เจ้าหน้าที่ คนที่ 2 อายุงาน 5 ปี)

ภาพที่ 1 สถานการณ์ก่อนและหลังการเข้ามาตักเตือนการติดป้าย

วัตถุประสงค์ที่ (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการเข้ามาตักเตือนการติดป้ายเพื่อจัดเก็บภาษีป้าย จากการตอบแบบสอบถามของผู้มาชำระภาษีป้ายในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองแก้ว

ด้านความสะดวกและการรับบริการ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ได้รับข่าวสารการชำระภาษี ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.11 ประชาชนได้รับข้อมูลการชำระภาษีที่ถูกต้อง ครบถ้วน ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็น 64.44 ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.89 และประชาชนใช้เวลาชำระภาษีได้อย่างรวดเร็ว ความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.67

ด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี ได้แก่ ประชาชนมีการชำระภาษีป้ายในอัตราที่เท่ากันทุกปี ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.67 ประชาชนเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระภาษีระดับความพึงพอใจมีการกระจายตัวโดยระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 28.89 ความพึงพอใจระดับมาก 20.00 ความพึงพอใจระดับปานกลางอยู่ที่ร้อยละ 20.00 ความพึงพอใจระดับน้อยคิดเป็น 17.78 และระดับน้อยที่สุดอยู่ที่ 13.33 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายมีความเสมอภาคระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.33 ระดับความพึงพอใจระดับมากคิดเป็นร้อยละ 44.22 และปานกลาง 4.44 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายสามารถยอมรับได้อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.56 ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 35.56 และระดับปานกลางอยู่ที่ 8.89 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายมีความยืดหยุ่น ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.78ระดับมาก 37.78 ระดับปานกลาง 13.33 ระดับน้อย 2.22 และระดับน้อยที่สุด 8.89 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับมากคิดเป็น

ร้อยละ 42.22 ระดับปานกลางร้อยละ 20.00 ระดับน้อย ร้อยละ 4.44 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายสามารถส่งเสริมท้องถิ่นได้ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.00 และมาก 28.89 ตามลำดับ

ด้านการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้าย ได้แก่ ประชาชนคิดว่าสติกเกอร์ป้ายมีผลต่อการมาชำระภาษีระดับความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 60.00 ระดับความพึงพอใจระดับมากอยู่ที่ร้อยละ 35.56 ประชาชนคิดว่าสติกเกอร์ป้ายมีความชัดเจนและมีความดึงดูด ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.44 ระดับความพึงพอใจมาก 8.89 ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้าย ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 33.33 ประชาชนคิดว่าภายหลังการใช้สติกเกอร์ป้ายจะทำให้การมาชำระภาษีตรงเวลา ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.11 และระดับมากคิดเป็นร้อยละ 44.44 ประชาชนคิดว่าการชำระภาษีป้ายจะถูกนำไปพัฒนาท้องถิ่น ระดับความพึงพอใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.44 ระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 26.67 ตามลำดับ

จะเห็นว่าประชาชนได้รับความสะดวกและการบริการเป็นที่น่าพอใจอย่างมากที่สุด คือ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเรื่องการชำระภาษี กฎเกณฑ์ อัตราการชำระภาษีต่างๆ ส่วนในด้านการจัดเก็บภาษีที่ดีประชาชนยังมองว่าอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจมากนัก แต่ทว่ายอดการชำระภาษียังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ในส่วนด้านการใช้มาตรการสติกเกอร์ป้ายประชาชนมองว่ามีผลต่อการชำระภาษีป้ายมาก และมีความดึงดูดสามารถทำให้ผู้ประกอบการไปชำระภาษีภายในกำหนด และประชาชนยังเชื่อมั่นว่าภาษีป้ายที่จัดเก็บจะถูกนำไปพัฒนาและส่งเสริมท้องถิ่นต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนมีความสนใจที่จะชำระภาษีป้ายด้วยความเต็มใจมากขึ้น เนื่องจากประชาชนมองว่าการมีสัญลักษณ์ว่าป้ายนี้ชำระภาษีป้ายแล้วถือว่าเป็นมาตรฐานที่ให้ความเชื่อมั่นว่าทุกป้ายมีการชำระภาษีโดยเท่าเทียมกัน นอกจากนี้การใช้มาตรการสติกเกอร์ป้ายยังช่วยในด้านกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่สำรวจเพื่อความครบถ้วนและถูกต้องของจำนวนป้ายในท้องที่

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเพิ่มศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งมีสภาพคล่อง ให้ดียิ่งขึ้น
2. ปรับปรุงเครื่องมือในการจัดเก็บภาษีที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในงานจัดเก็บรายได้
3. ควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในทุกปี ให้เห็นถึงความสำคัญและรู้หน้าที่ในการเสียภาษี
4. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนให้ความสนใจและสนใจที่จะจ่ายมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้มาตรการสต็อกเกอร์ป้ายเพื่อการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จะไม่สำเร็จลุล่วงได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรวุฒิ ใจคำปัน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ เสนอแนะ และให้ความรู้อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยนี้ รวมถึงคณาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้ให้ความรู้ในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อนำไปปรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณหัวหน้างานจัดเก็บรายได้และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ตลอดจนถึงประชาชนในพื้นที่ ที่สละเวลาทำแบบสอบถามตอบคำถาม ในการรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์ไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อประโยชน์สูงสุดของงานวิจัยนี้ ท้ายที่สุดของความสำเร็จในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยจนสำเร็จไปได้ด้วยดีทั้งบุคคลที่ได้กล่าวมาและยังไม่ได้กล่าวถึง ขอขอบคุณ บิดา มารดา เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและความช่วยเหลือทุกอย่างด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้คงเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สิริพัฒน์ ลาภจิตร และจิรศักดิ์ บางท่าไม้. (2561). แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 20(2), 199-213.
- [2] เทศบาลตำบลหนองแก้ว. (2566). *สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน*.
<http://www.nongkaew.go.th/about.php?id=2>